

JORNADA
Art i Infància
Art i joc

PROGRAMA

Divendres 8 de maig de 2009

De 9.00 a 18.00h

ACVIC. Centre d'Arts Contemporànies. Vic. Sant Francesc, 1. Vic

9.00h

Lliurament de documentació

9.30h

Inauguració de la Jornada. **Pere Pujolàs**, degà de la Facultat d'Educació de la UVic. **Víctor Sunyol**, president de H. Associació per a les Arts Contemporànies.

10.00-11.15h

De mica en mica el joc es va tornant seriós. Mirades sobre espais del possible. **Piero Sacchetto**, filòsof de l'educació i director pedagògic de la "Istituzione dei Servizi Educativi, Scolastici e per le Famiglie" de la ciutat de Ferrara.

11.15h Pausa

Les persones assistents es dividiran en dos grups: el grup A i el grup B, que alternaran les dues sessions. **Del joc en l'art. Del joc a l'art** i Visita guiada a l'exposició. **Fes com si...**

12.00 a 13.15h

Grup A

Del joc en l'art. Del joc a l'art

Carme Collell, catedràtica d'Arts plàstiques i disseny de l'Escola d'Art i Superior de Disseny de Vic. Ceramista.

Grup B

Visita guiada a l'exposició. **Fes com si...**

13.15h Pausa

15.30-16.45h

Sessions simultànies

Grup A

Visita guiada a l'exposició. **Fes com si...**

Grup B

Del joc en l'art. Del joc a l'art

Carme Collell, catedràtica d'Arts plàstiques i disseny de l'Escola d'Art i Superior de Disseny de Vic. Ceramista.

16.45-18.00h

Jocs d'infants. Films d'adults.

Ramon Espelt, documentalista, guionista i expert en cinema i educació.

18.00h Pausa

A les 19.00 a 20.30h

CASINO DE VIC. C/Verdaguer, 5. Vic

Presentació del llibre Art i Maternitat, nº 39 de la col·lecció

Textos per a les Arts Contemporànies, a càrrec de la Dra. Pilar Godayol, professora de la UVic.

Espectacle de literatura i màgia a càrrec de la Companyia d'Arts Màgiques La Patilla.

Pep Paré, Jordi Tanyà i Pep Boixeda

Del 17 d'abril al 17 de maig de 2009 a ACVIC

Exposició

Fes com si..., comissariada per Anna Palomo.

Juguem amb art i joc. Proposta educativa al voltant de l'exposició

Fes com si...

Més informació: info@acvic.org

**De mica en mica el joc es va tornant seriós.
Mirades sobre espais del possible.**

Piero Sacchetto

Podem considerar el joc com un parèntesi entre les obligacions o com una experiència típica dels infants. Si és així, en construïm una idea d'activitat puntual, episòdica, segurament perquè estem ja molt lluny de la infantesa. Però podem també pensar en el joc com a una possible –se m'acut de dir necessària– modalitat d'experiència del món i de la nostra manera de viure'l. Com a infants i com a adults: és aquí que mica en mica, el joc es torna seriós i... apassionant.

Del joc en l'art. Del joc a l'art

Carme Collell

La valoració artística dels dibuixos infantils, l'interès pels moviments de renovació pedagògica a través del joc i el desig de tornar a veure el món per primera vegada alimenten la fascinació dels artistes per la infància i formen part de l'origen de l'art del segle XX.

L'artista, decidit a cancel·lar l'ordre de la quotidianitat i a imaginar en la seva obra un univers paral·lel, explora les estratègies del joc, de l'humor i la ironia, convoca l'atzar i la sorpresa o convida l'espectador a participar activament en la seva obra. Així, ens va desvetllant el paper del joc en l'arquitectura secreta del procés creatiu.

L'art no és un joc, però ambdós transiten plegats pel territori comú de la creativitat.

Jocs d'infants. Films d'adults

Ramon Espelt

En el cinema de ficció no destinat exclusivament al públic infantil, quan nens i nenes juguen, ho fan sovint en el context de trames argumentals que posen de relleu la dimensió simbòlica que el joc i la infància adquireixen des de la perspectiva adulta, que correspon a l'edat dels guionistes i realitzadors dels films corresponents.

Moltes vegades, els jocs en el cine mimetitzen activitats que tenen a veure amb el món artesanal o artístic. Cal recordar també que, en molts idiomes, una mateixa paraula significa alhora jugar i interpretar.

Tinc il·lusió. M'entretinc en el joc

Espectacle de literatura i màgia a càrrec de la Companyia d'Arts Màgiques La Patilla. Pep Paré, Jordi Tanyà i Pep Boixeda

La màgia és una bombolla de sabó. La delicadesa d'un univers transparent que se sosté per un alè. L'alè diví de la creació d'un món sencer. Aquest és el joc estantís que ens enamora quan som petits. I som petits encara. I és clar, una joguina ens entreté. La màgia ens entreté, també, i l'ànima es distreu en el plaer que ens mostra el món. Aquest és el nus de l'univers de les il·lusions.

Fes com si...

Anna Palomo

A l'exposició Fes com si..., vinculada a la jornada "Art i joc" (organitzada des de la titulació d'Educació Infantil de la Facultat d'Educació de la Universitat de Vic), un grup d'artistes reflexionen sobre el paper del joc en la creació artística: el joc com a discurs i/o com a recurs. Montse Cortadellas, Marta Gràcia, Mía Guiteras, Enric Pladevall, Montsita Rierola, Tere Recarens, Kenneth Russo i David Ymbernon treballen conceptes vinculats a àmbits com: la impostura, la necessitat universal, l'espai de llibertat, l'opció intel·lectual, etcètera. I ho fan mitjançant diferents llenguatges plàstics, uns tradicionals i uns altres vinculats a les noves tecnologies, ja que tots ells permeten reflexionar a propòsit de les regles del joc que governen el món i, també, la creació.